

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 29 listopada 1950

Nr 30

Poz. 184-186

TRESC:

ZARZĄDZENIA KOMISJI DEWIZOWEJ:

Poz. 184 z 6 listopada 1950 r. Nr 59 w sprawie przywozu do kraju i wywozu z kraju złota i platyny.

Poz. 185 z 9 listopada 1950 r. Nr 60 w sprawie przywozu do polskiego obszaru celnego i wywozu z tego obszaru polskich i zagranicznych środków płatniczych w ruchu statków morskich, pływających pod banderą polską

Poz. 186 z 6 listopada 1950 r. Nr 61 w sprawie sprzedaży biletów kolejowych i lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne.

184

ZARZĄDZENIE KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 59

z dnia 6 listopada 1950 r.

w sprawie przywozu do kraju i wywozu z kraju złota i platyny.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26. 4. 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 584 z roku 1938 i Nr 87, poz. 549 z roku 1939) Komisja Dewizowa zarządza:

§ 1. Zezwala się osobom mającym miejsce zamieszkania w Polsce, przyjeżdżającym z zagranicy, na przywóz złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej bez ograniczenia ilości — pod warunkiem złożenia wwożonego złota i platyny w tych postaciach do depozytu w Narodowym Banku Polskim za pośrednictwem polskiego wejściowego granicznego urzędu Celnego, a nad to z zastrzeżeniem dysponowania depozytem zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakresie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zaostrożeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460).

§ 2. Zezwala się przyjeżdżającym do Polski cudzoziemcom w rozumieniu przepisów dewizowych na przywóz złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej bez ograniczenia ilości — pod warunkiem złożenia wwożonego złota i platyny w tych postaciach do depozytu w polskim wejściowym granicznym urzędzie celnym.

Wywóz powrotny przez wyżej wymienionych cudzoziemców zdeponowanego złota i platyny przez punkt graniczny, przez który złoto i platyna zostały przywiezione, nie wymaga osobnego zezwolenia.

§ 3. Przewóz przez polski obszar celny (tranzyt) złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej, o wadze łącznej powyżej 20 gramów na podróżnego może mieć miejsce jedynie w paczkach opieczetowanych lub oplombowanych przez polski wejściowy graniczny urząd celny.

Opieczetowanie lub zaplombowanie paczki przez urząd należy odnotować w paszporcie podróżnego.

Przewóz przez polski obszar celny złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej o wadze łącznej poniżej 20 gramów na podróżnego nie jest ograniczony.

§ 4. Sprawy wywozu za granicę złota i platyny w postaci wyrobów użytkowych oraz kamieni szlachetnych i kosztowności regulują osobne przepisy.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 listopada 1950 r.; jednocześnie uchyla się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 23/II z dnia 31. 3. 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 88).

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierchoń

185

ZARZĄDZENIE KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 60

z dnia 9 listopada 1950 r.

w sprawie przywozu do polskiego obszaru celnego i wywozu z tego obszaru polskich i zagranicznych środków płatniczych w ruchu statków morskich, pływających pod banderą polską.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26. 4. 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 584 z 1938 r. i Nr 87, poz. 549 z 1939 r.), oraz w związku z przepisami ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakresie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zaostrożeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460), Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Wydatkowanie jak też wymiana polskich pieniędzy z zagranicą jest zabronione.

§ 2. Zezwala się kierownictwu statku morskiego pod banderą polską:

1) na wywóz z polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy tego statku przy jego wyjściu do portu zagranicznego;

a) pieniądze polskich do kwoty zł 100.— na osobę zatrudnioną na statku,

b) zagranicznych środków płatniczych, stanowiących depozyty kapitana i załogi odnośnego statku z ubiegłych rejsów, w granicach kwot zgłoszonych jako depozyty w deklaracji celnej o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej,

c) zagranicznych środków płatniczych, poza wymienionymi w pkt 1 b), w granicach zezwolenia Komisji Dewizowej.

2) na przywóz do polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy tego statku:

a) pieniądze polskich do kwoty wymienionej w pkt 1 a), zmniejszonej o kwoty wypłacone przy wejściu do polskiego portu osobom zatrudnionym na statku, jako też i ewentualnych kwot przyjętych od pasażerów statku (do wysokości zł 100.— na osobę),

b) zagranicznych środków płatniczych w każdej ilości pod warunkiem zgłoszenia polskiemu granicznemu urzędowi celnemu wszystkich przywiezionych do Polski zagranicznych środków płatniczych (pieniędzy w banknotach i monet oraz czeków, weksli i innych dewiz). Zgłoszenie następuje w drodze wypełnienia i podpisania przez kierownictwo statku deklaracji o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej.

Deklaracja ta powinna zawierać rodzaj i kwoty przywiezionych środków płatniczych z podaniem w osobnej rubryce kwot zdeponowanych przez poszczególne osoby zatrudnione na statku.

Dane zawarte w deklaracji powinny być potwierdzone przez graniczny urząd celny.

Szczegóły dotyczące wypełniania deklaracji zostaną podane w instrukcji dla granicznych urzędów celnych.

§ 3. Zezwala się kapitanowi i każdemu członkowi załogi statku morskiego, pływającego pod banderą polską, na przywóz do polskiego obszaru celnego:

1) osobistej, zarówno krajowej jak też zagranicznej książeczki oszczędnościowej,

2) pieniędzy polskich do kwoty otrzymanej z kasy okrętowej nie wyżej jednak niż zł 100.— na osobę.

Zagraniczne środki płatnicze posiadane przez kapitanów i członków załóg statków morskich, pływających pod banderą polską, winny być ceponowane w kasach okrętowych przed wejściem statku do polskiego obszaru celnego i będą mogły być wywiezione poza obszar celny państwa oraz wydane poza tym obszarem właścicielom depozytów bez specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 4. W przypadku, gdy kapitan lub członek załogi nie opuści polskiego obszaru celnego na polskim statku udającym się do portu zagranicznego, przed upływem 3 miesięcy od daty deklaracji o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej, zobowiązany jest posiadane w depozycie u armatora zagraniczne środki płatnicze, przywiezione do polskiego obszaru celnego na podstawie tej deklaracji, odprzedać Narodowemu Bankowi Polskiemu lub złożyć w banku tym do depozytu.

§ 5. Zezwala się kapitanowi i każdemu członkowi załogi statku morskiego, pływającego pod banderą polską, na wywóz z polskiego obszaru celnego, przy wyjściu statku do portu zagranicznego, osobistej, zarówno krajowej jak i zagranicznej książeczki oszczędnościowej.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 listopada 1950 r.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

186

ZARZĄDZENIE KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 61

z dnia 6 listopada 1950 r.

w sprawie sprzedaży biletów kolejowych i lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26. 4. 1930 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z r. 1938 Nr 86, poz. 584 i z r. 1939 Nr 87, poz. 549), Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Bilety kolejowe lub lotnicze oraz karty okrętowe na trasy zagraniczne mogą być sprzedawane wyłącznie osobom, legitymującym się ważnymi paszportami zagranicznymi, uprawniającymi te osoby do wyjazdu z Polski.

§ 2. Ceny biletów kolejowych lub lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne, ustalone w walutach zagranicznych, winny być przeliczane przez placówki sprzedaży biletów lub kart na złote według kursu sprzedaży dewiz, obowiązującego w dniu sprzedaży biletów lub kart.

§ 3. Sprzedaż biletów kolejowych lub lotniczych oraz kart okrętowych za złote, nie pochodzące z należycie udokumentowanej odprzedaży zagranicznych środków płatniczych przez nabywców wyżej wymienionych dowodów przejazdowych, wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej

Zezwolenie określa zagraniczną trasę podróży oraz środek lokomocji. Określona w zezwoleniu trasa i środek lokomocji nie mogą być zmienione bez zgody Komisji Dewizowej.

§ 4. Za należyte udokumentowanie pochodzenia złotych, o którym mowa w § 3 niniejszego zarządzenia, uważa się:

a) przedłożenie przez nabywców biletów kolejowych lub lotniczych — oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego, jednego z banków lub agentów dewizowych, stwierdzających fakt odprzedaży przez te osoby zagranicznych środków płatniczych na

równowartość w złotych, co najmniej wystarczającą na całkowite pokrycie należności za nabywane bilety kolejowe lub lotnicze;

b) przedłożenie przez nabywców kart okrętowych — oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń, stwierdzających fakt odprzedaży przez te osoby dolarów U. S. A., tuntów szwajcarskich lub franków szwajcarskich na równowartość złotych, co najmniej wystarczającą na całkowite pokrycie należności za nabywane karty okrętowe, taryfowane w walucie dolarowej lub tuntowej.

c) zapłatę zarówno za bilety kolejowe lub lotnicze, jak i karty okrętowe — czekami na Narodowy Bank Polski, płatnymi w ciężar rachunków dyplomatycznych, w tych przypadkach, gdy nabywcami są osoby legitymujące się paszportami dyplomatycznymi, wystawionymi przez państwa obcych, zaopatrzonymi w ważne wize wyjazdowe.

Powyższe czeki powinny posiadać stempel, nadruk lub dopisek banku „rachunek dyplomatyczny”.

Osoby czyniące zadość wskazanym pod a), b) i c) wymogom, uprawnione są do nabywania biletów kolejowych, lotniczych i kart okrętowych bez zezwoleń Komisji Dewizowej.

Placówki sprzedaży wyżej wymienionych dowodów przejazdowych obowiązane są do odnotowywania w sposób trwały i wyraźny na przedłożonych im dowodach odprzedaży zagranicznych środków płatniczych — kwoty złotych, przyjętych przez nie za sprzedane dowody przejazdowe.

§ 5. Komisja Dewizowa zezwala na sprzedaż za złote bez przedkładania dowodów odprzedaży zagranicznych środków płatniczych, wskazanych w § 4 niniejszego zarządzenia — biletów kolejowych i lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne osobom legitymującym się:

a) ważnymi paszportami zagranicznymi, wystawionymi w kraju przez uprawnione do tego władze polskie, z wyłączeniem paszportów emigracyjnych;

b) ważnymi paszportami zagranicznymi, wystawionymi przez polskie placówki zagranicą (paszporty konsularne), gdy pobyt tych osób w Polsce trwał nieprzerwanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy od chwili przekroczenia granicy polskiej.

§ 6. Jednocześnie zezwala się na sprzedaż za złote bez przedkładania dowodów odprzedaży zagranicznych środków płatniczych, wymienionych w § 4 niniejszego zarządzenia — biletów kolejowych, lotniczych i kart okrętowych jedynie na trasy bezpośrednie z wyłączeniem tras łamanych i powrotnych osobom, legitymującym się.

a) ważnymi paszportami emigracyjnymi, wystawionymi w kraju przez uprawnione do tego władze polskie;

b) paszportami zagranicznymi, wystawionymi przez władze państw obcych lub konsulaty tychże państw w Polsce, zaopatrzonymi w ważne wize wyjazdowe, udzielone przez uprawnione do tego polskie władze w kraju, gdy pobyt tych osób w Polsce trwał na mocy zezwoleń właściwych organów Milicji Obywatelskiej nieprzerwanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy od chwili przekroczenia granicy polskiej.

§ 7. Powyższe przepisy mają również zastosowanie przy pobieraniu opłat za miejsca w wagonach sypialnych oraz opłat za przewóz bagażu wyjeżdżających.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 listopada 1950 r. Jednocześnie uchyla się Uchwałę Generalną Nr 191 z dnia 16 maja 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 142).

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów. Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr 1-4428/416.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,45

ODBIORCA: